

vození vody, nešlo o práci při silostrojích v hospodářském podniku ve smyslu §u 1 úrazového zákona a při této práci nepodléhal žalobce úrazové pojistné povinnosti. Utrpěl-li při ní úraz, nešlo o úraz podnikový a proto nemohla vzniknouti žalobci škoda tím, že žalovaný jeho úraz pojišťovně neohlásil. Neměl k tomu ani povinnosti, protože nešlo o úraz podnikový. Pojišťovna by také žalobci pojistné vyplatiti nemohla, jak to ostatně plyne z jejího dopisu z 22. března 1926 a z výměru ze 14. listopadu 1925.

Čís. 6694.

K tomu, by bylo vyhověno návrhu na vyhlášení úpadku, aniž by byla požadována záloha, se vyžaduje, by tu bylo jmění, o němž lze pravděpodobně míti za to, že patří ke jmění dlužníkovu a že ho lze bezpečně použítí ku krytí útrat úpadkového řízení. Při zahájení úpadku nelze počítati se jměním, jež jest pravděpodobně nedobytné aneb tak dalece sporné neb pochybné, že by teprve musilo býti zjišťováno sporem.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1927, R II 442/26.)

K návrhu věřitele vyhlásil soud první stolice úpadek. Rekursní soud k rekursu dlužníka uložil věřiteli, by složil ve lhůtě 3.000 Kč jako zálohu ku krytí útrat úpadkového řízení, jinak že nebude úpadek vyhlášen.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu navrhovatele.

Důvody:

Jest předpokladem úpadkového řízení, že jest tu jmění postačitelno ku krytí jeho nákladů. Nedostatek takového jmění jest tedy překážkou zahájení úpadkového řízení (§ 73 (2) kon. ř.) a vyjde-li na jevo až za úpadkového řízení, musí býti úpadek zrušen (§ 166 (2) konk. ř.). Přes to však nemůže býti zahájení úpadkového řízení odepřeno a nedojde ani ke zrušení úpadkového řízení, dána-li přiměřená záloha na náklady. Požaduje-li zákon poskytnutí zálohy pro zahájení úpadkového řízení, není-li tu jmění, jež by pravděpodobně stačilo k úhradě nákladů úpadkového řízení a sluší-li tím rozuměti jen zálohu, kteráž by kryla pouze náklady řízení potřebného do té doby, než se zjistí, zda jest tu úpadkové jmění (§ 166 konk. ř., srv. též pamětní spis na str. 69), je správný názor, že, nemá-li býti požadována záloha, musí tu býti jmění, o němž lze pravděpodobně za to míti, že patří ke jmění dlužníkovu, a že ho lze bezpečně použítí ke krytí takových útrat úpadkového řízení. Proto zcela správně rozhodl rekursní soud, učiniv povolení úpadkového řízení závislým na tom, složí-li navrhující věřitelka přiměřenou zálohu. Jako nelze při tom počítati se jměním, kteréž jest předmětem nároků vylučovacích, ani s těmi částmi majetku úpadcovy, jež jsou vyčerpány nepochybnými nároky oddělnými, nelze při zahájení úpadku ani počítati se jměním, jež

jest pravděpodobně nedobytné aneb tak dalece sporné neb pochybné, že teprve jako jmění úpadkové podstaty musí býti obtížným a nákladným způsobem, jmenovitě pochybným a velkých útrat vyžadujícím sporem zjišťováno. Nelzeť na správci úpadkové podstaty požadovati, by bez takového jmění, jímž by útraty jeho pro první dobu úpadkového řízení byly pravděpodobně kryty nebo bez přiměřené zálohy toho, jenž navrhl vyhlášení úpadku, prováděl zahájené úpadkové řízení a v něm úkony, jež mu způsobují hotové výlohy, zakládají jeho nárok na odměnu a vyžadují též zapravení jiných značných útrat. Jako jediný movitý inventář byl doposud uveden pouze starý parní kotel, jehož cena byla uvedena jednou na 1.500 Kč po druhé na 300 Kč. Jediná při vyjevovací přísaze uvedená pohledávka společnosti za inž. B-em 6.000 — 7.000 Kč byla označena jako nedobytná. Rozsáhlé zjišťování o tom, je-li dobytná či nikoliv, nelze prováděti v tomto období řízení a ani navrhovatelce posud nenapadlo, by si ji dala pro svou pohledávku zabaviti. Zda čtyři společníci firmy, na jejíž jmění má býti úpadek vyhlášen, mají ještě na kmenový vklad doplatiti celkem 100.000 Kč, jest nejvýš sporným. Rekursní soud uvedl podrobně dle výsledku jednatele společnosti inž. L-a, co se namítá proti tomu, že takové pohledávky za společníky vůbec není. Naproti tomu trvá navrhovatelka při svém tvrzení, že dodatečné splacení společníků na kmenový vklad společnosti není závislým na žádné podmínce, že to aspoň vůči ní nemá významu s ohledem na zápis v obchodním rejstříku a na notářský spis při něm založený a že proti ní nemá význam ani ta okolnost, že trvání společnosti bylo omezeno na určitou dobu, která již prošla, protože společnost nebyla posud v rejstříku vymazána. Neprávem vytýká se v dovolacím rekursu, že soud druhé stolice řešil tyto otázky ve smyslu stížnosti společnosti proti usnesení prvního soudu, jímž byl úpadek povolen bez složení přiměřené zálohy. Naopak rekursní soud výslovně jen uvádí námítky společnosti, ze kterých společníci neuznávají povinnost ke splacení dodatečných příplatků na kmenový kapitál společnosti a praví, že jde o otázky, které mohou jen sporem býti řešeny. Jen z toho, ale právem, vyvozuje rekursní soud, že se jedná o pohledávku velmi pochybnou a spornou a že té nelze bezpečně použiti ku krytí prvních nákladů úpadkového řízení. Jen pochybnost, postačí-li k tomuto účelu pravděpodobně jmění, jehož ale nepochybně lze použiti ku krytí prvních výloh úpadkového řízení, nemůže býti překážkou vyhlášení úpadku. Proto vším právem změnil rekursní soud usnesení prvního soudu, učiniv vyhlášení úpadku ve smyslu §u 73 (2) konk. ř. závislým na tom, složí-li navrhovatelka přiměřenou zálohu.

Čís. 6695.

Manžel nemůže se domáhati zrušení exekuce vedené manželkou ku vydobytí výživného na základě smíru uzavřeného při dobrovolném rozvodu manželství od stolu a lože žalobou podle §u 35 ex. ř., v níž se jedine opírá o to, že bylo manželství napotom rozloučeno z viny manželčiny.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1927, Rv II 709/26.)